

عنوان مقاله:

نقد ترجمه محمد الفراتی از اشعار حافظ (بررسی موردی دو غزل 454 و 486)

محل انتشار:

فصلنامه پژوهش زبان و ادبیات فارسی، دوره 15، شماره 47 (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 21

نویسندگان:

فاطمه سرپرست - دانشجوی دکتری زبان و ادبیات عربی، دانشگاه کاشان

محسن سیفی - استادیار زبان و ادبیات عربی، دانشگاه کاشان

عباس اقبالی - دانشیار زبان و ادبیات عربی، دانشگاه کاشان

رضا شجری - دانشیار زبان و ادبیات فارسی، دانشگاه کاشان

خلاصه مقاله:

ترجمه به عنوان حلقه اتصال میان دو زبان و فرهنگ، سبب تقویت پیوند بین دو زبان پارسی و عربی و تعامل فرهنگی آنان شده است. سروده های شاعران فارسی همواره مورد توجه مترجمان عرب زبان بوده است. محمد الفراتی (1880-1978 م)، شاعر سوری، یکی از مترجمان معاصر عرب است که با زبان شعر به ترجمه غزلیات حافظ پرداخته است. در این جستار با روش توصیفی-تحلیلی به بررسی ترجمه های فراتی از دو غزل حافظ پرداخته و بر اساس نظریه دریافت نشان داده ایم که مترجم، با وجود آشنایی با زبان فارسی، گاه در فهم و دریافت اشعار کنایی و ابهام وار به خطا رفته است و در نتیجه، در دریافت و انتقال پیام زبان مبدا به مخاطبان موفق نبوده است. البته ترجمه وی با وجود کاستی هایی که ناشی از درنیافتن مقصود حافظ بوده، بسیار زیباست و تلاش کرده تا در موسیقی بیرونی (وزن و نظام قافیه بندی) نیز بازآفرینی خود را به زبان شعری حافظ نزدیک کند. همچنین معلوم شد که وی در دریافت مفهوم اشعار فاقد تعبیر عارفانه تاحدودی موفق تر از اشعار عرفانی بوده است.

کلمات کلیدی:

نقد ترجمه، حافظ شیرازی، محمد الفراتی، نظریه دریافت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/994153>

